

رحمان حسین زاده

انقلابی و کمونیستهای کارگری و در راس آنها به یمن انکار و سیاست پرایتیک مارکسیست بزرگ دوران معاصر منصور حکمت هرگز فراموش ناشدندی به دست آمده که در دل تحولات پر پیچ و تاب تاریخی جهانی و منطقه‌ای و مشخصاً در ایران در مبارزه‌ای سنگر به

صفحه ۲

در گرامیداشت قربانیان حلبجه و گردان شوان صفحه ۴

پیشواز چهارشنبه سوی
در تقابل با عاشورای
دشیم در اشنویه
صفحه ۳

بشدت ارتقای، ضد انسانی و در عین حال ابلهانه است. ارتقای به این معنی که شریک کشتار مردم عراق می‌شود. ابلهانه به این معنی که گویا می‌شود دولت ترکیه را از دایره سیاست این دوره دولت آمریکا در منطقه حذف کرد. اینها خیال می‌کنند می‌شود از جنگ دولت آمریکا علیه مردم عراق دفاع کرد، پای این جنگ را به کردستان عراق کشاند اما مردم کردستان عراق را از مصائبی که با در پیش گرفتن این سیاست از جمله ورود

صفحه ۲

صدایی متمایز که فارغ از جنسیت، ملت، تبعیض و نابرابری، انسان و فقط انسان و حقوق برابر و جهانشمول انسان مبنای حرکت و امید و آرزوی آن است. ۸ مارس امسال در ایران به طرز برجسته‌ای حامل این پیام و پلی به دنیا انسان آگاه، آزاد و برابر و انسان گامه کمونیستی بوده و هست. پرچم انسان رها و آزاد و برابر را بیش از صد و پنجاه سال قبل مارکس و انگلیس در مانیفست کمونیست برافراشته و سرمهای داری و ارتقای و نابرابری و تحریر را به مصاف طلبیدند. امروز در ایران این جنبش احیا شده و پرچم برافراشته آن در وسط صحنه سیاست است. این پدیده ارزشمند به یمن یک ریع قرن، تلاش بیوقوفه مارکسیستهای

له سازماندهندگان ۸ مارس صفحه ۴

حسی اینها تنها وقتی بکار می‌افتد که بدانند خطر دارد حاکیت دارو دسته خودشان که گویا اتوماتیک به معنی حاکیت "ملت خودشان" است، را تهدید می‌کند. اگر در بغل دست اینها مردمان دیگری را لت و پار کردد، اینها را غمی نیست و کشان هم نمی‌گزد. "نه" به ترکیه و "بله به آمریکا"! سیاستی است که سران و رهبران دو حزب ناسیونالیستی "حاکم" در کردستان عراق در پیش گرفته اند. معنی عملی این شعار نیز این است که نیروهای دولت ترکیه به کردستان عراق نیایند، در عوض کردستان عراق نیایند، در عوض دولت آمریکا هر بالای سر مردم عراق می‌اورد، بیاورد. اینها با این شعار می‌خواهند بگویند مشکلی با آدم کشی دولت آمریکا در ناسیونالیستهای رنگارنگ کرد نیز که تا دیروز شور و شوق خود را از یورش دولت آمریکا به عراق خود آنها را در کردستان عراق نگیرد.

این موضع گیری ناسیونالیسم کرد

۸ مارس امسال، پلی به جنبش وسعی انسانیت و برابری طلبی

شنبیدم. این را به طرز سمبولیکی یکی از سخنرانان مراسم ۸ مارس سندنج چه زیبا و رسا بیان کرد. "ما یک انسانیم، بیاییم نگیم فارس، کرد، ترک، بگیم ما انسانیم، ما فقط از انسانیت و زندگی انسان دفاع می‌کنیم، برای حقوق برابر بیایید برابریهایمون را ثابت کنیم، بیایید ثابت کنیم که یک انسانیم، حتی نگیم یک زنیم، بگیم یک انسانیم با یک بابل و بابلسر و بانه و بوکان حقوق برابر. پس زنده باد روز زن، روز ۸ مارس" به نقل از گزارش پویا مدیر - سایت روزنامه کمونیستها، شهر سرخ سندنج

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم جنبش
بازگرداندن اختیار
به انسان است.
منصور حکمت

دپردازی از مراسم باشکوه ۸ مارس

صفحه ۳

دوستان دولت ترکیه، متهم اند، نه قاضی!

هزاران تن از نیروهای ارتش فاشیست دولت ترکیه نیز از دیروز لشکر و جنگ افزارهای خود را بسوی مرزهای کردستان عراق پرورفت در آورده اند تا دولت آمریکا را در جنگ خونباری که برای مردم عراق تدارک دیده است، یاری دهند. جنگی که بدون شک اگر درگیرد تلفات و ضایعات زیادی را برای مردم منطقه و جهان بیار خواهد آورد.

حسین مرادیگی(حمده سور) همزمان با زمزمه استقرار نیروهای ارتش سرکوبگر دولت ترکیه در کردستان عراق، این روزها ناسیونالیستهای رنگارنگ کرد نیز که تا دیروز شور و شوق خود را از یورش دولت آمریکا به عراق خود را برای مردم عراق و منطقه تدارک دیده اند، شروع کرده اند. همزمان

ایسکرا

سردبیر: ایرج فرزاد
iraj_farzad@yahoo.com
تلفن: ۰۰۴۶۷۳۹۵۵۵۰۸۵
فاکس: ۰۰۴۴۸۷۰۱۶۸۷۵۷۴

رادیو انتربنیونال

هر شب
۹ تا ۹ و ۴۵ دقیقه
بوقت تهران

۴۱ متر برابر با
کیلوهورتز ۷۴۹۰

تلفن:
۰۰۴۴ ۷۷۱ ۴۶۱ ۱۰۹۹
اطلاعات و پیامگیر رادیو:
۰۰۴۴۲ ۰۹۶۲۲۷ ۰۷

روزهای پنجشنبه
نیم ساعت به
زبان کردی

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

عراق رهنمون خواهد کرد. مردم کرستان عراق میتوانند این راه را انتخاب کنند. هر روز ادامه سلطه اینها تاریخ ضدیت کامل و در تقابل کامل با منافع و مبارزه آزادیخواهانه و برابری طلبانه این مردم است. مردم در کرستان عراق باید سریعاً خود را از این احزاب و سیاستهای آنان جدا کنند، باید آنها را بحال خود و بازیجه امیال خود و احزاب خود، سکوت میکنند و از اینهم بدلر مخالفت با ورود ارتش ترکیه به دنبال اینها راه میافتدند و میخواهند همچنان اینها را بر کرده مردم آزادیخواه و برابری سران و رهبران آنان از میان مردم کرستان عراق تمام شود. این آن نگهدازند، خود را شریک مصائب خطری است که اکنون مردم کرستان عراق را تهدید میکند.

باشد این رهبران این احزاب را وسیعاً افشاء کرد و آنان را با

توطنه چینی اینها علیه همیگر نبوده است. دوستان دولت آمریکا متمهمند نه قاصی. آیا کسانی که این واقعیتها را می بینند و در مقابل سران و رهبران این دو حزب که ۱۲ سال است زندگی و اینده مردم کرستان عراق را بازیجه امیال خود و احزاب خود، سیاست دولت آمریکا که شکست ارجاعی منطقه قرار داده اند، سکوت میکنند و از اینهم بدلر میتوانند وارد کرستان عراق باشند. این احزاب در پیشگاه مردم کرستان عراق متهم اند. اینها دارند آخرین پرده این تراژی را که حداقل آن تحمیل سرگردانی و خانه خرابی پیشتری به مردم کرستان عراق است، در همکاری و همیاری با سیاست دولت آمریکا اجرا میکنند.

کرده اند، نخواهند کرد. آیا ۲۷

سال تحمیل فقر و فلاکت و سرگردانی و بلاکلیفی مردم

کسانی که سالهای است در دالنهای دستگاه توطنه و سروکشان علیه آینده مردم کرستان عراق همکاری

رهبران این دو حزب کافی نیست، سران و رهبرانی که بقیمت تحمیل

این شرایط به مردم کرستان عراق خود شرطهای افسانه ای

مورد سرونشت مردم وارد زدیند

باهم شوند، اگر قرار باشد در مقابل توطنه ارتش سرکوبگر دولت

کرده اند، تا ثابت شود که

منافع اینها از منافع مردم

کرستان عراق کاملاً جداست.

مردم آزادیخواه و متمن کرستان

عراق چقدر دیگر باید قربانی

این احزاب، که تنها از مبارزه میکردن، تنها گذاشت. باید به

اینها اجازه داده که به میل خود در

عراقي خود شرطهای افسانه ای

بهم زده اند، تا ثابت شود که

کرستان عراق کاری کرد، این نه

کرستان عراق کاری کرد، این نه

کار این احزاب و نیروی مسلح

این احزاب، که تنها از مبارزه

سیاسی و اعتراض توهه ای مردم

شیریه ای و عقب مانده شوند تا

ثابت شود که اینها خود جزو

موانعی هستند که باید از سر

راه سازه آزادیخواهانه و برابری

طبانه مردم کرستان کنار زده

شوند.

تدارک دهنگان آن بوده اند،

پکشانند. شرط این کار جدشین

سریع مردم کرستان عراق از

چنبره این احزاب و از سران و

رهبران آن است. بی شک مبارزه

آزادیخواهانه و برابری طبانه مردم

کرستان عراق در جدائی از احزاب

ناسیونالیستی "حاکم" که شیره

جان مردم کرستان عراق را گرفته

اند، مستقیماً در خدمت اهداف

میاندازد و دامن مردم آزادیخواه

خواهد گرفت. اکنون پرچم مبارزه

این مردم وجود دارد، جریان

کمونیسم کارگری و حزب

کمونیست کارگری عراق آن پرچمی

است که مبارزه آزادیخواهانه و

برابری طبانه توهه کارگر و

زمتشکش و دیگر مردم آزادیخواه

کرستان عراق را در جهت اهداف

این مردم و پایان دادن به سلطه

دهند. مردم کرستان عراق باید

یقه آنها را بگیرند و دور نیست

« دوستان دولت ترکیه »

ارتش ترکیه به کرستان عراق دامنگیرشان خواهد شد، دور نگهداشت؟ خیال میکنند میشود از دخالت ترکیه در کرستان عراق حرف زد ولی در مورد نقش رهبران احزاب ناسیونالیستی "حاکم"، اتحادیه میهنه و پارتی(حزب دمکرات کرستان عراق) در این مورد سکوت کرد؟ سران و رهبران این دو حزب که میدانستند با شروع یورش دولت آمریکا به عراق ترکیه نیز عنوان متحد همیشگی دولت آمریکا در منطقه وارد عمل خواهد شد و در اولین قسم نیز وارد کرستان عراق خواهد شد، چرا از جنگ دولت آمریکا علیه عراق حمایت کردند؟ حالا که با دست خود مردم کرستان عراق را به سمت چنین چهنمی بدهند چه جوابی دارند که به مردم کرستان عراق بدنهن؟ لابد خواهند گفت این بار نیز دولت آمریکا به آن خیانت کرد! اما این خنا دیگر رنگی ندارد. همه میدانند که دولت آمریکا هیچوقت سیاست خود را در قبال مساله کرد در کرستان عراق پنهان نکرده است، دولت آمریکا هیچوقت جز حق مبهم "چیز دیگر" برای مردم در کرستان عراق قایل نبوده است. اگر سران و رهبران دو حزب پارتی و سپاه پاسداران جمهوری اسلامی تبدیل نکرد، و مگر هم اکنون نیز در ادامه همین سیاست سپاه پر" سپاه پاسداران را در ۶۰ کیلومتری شهر سلیمانیه مستقر نکرده است. مگر آنکارا سالهای است محل رفت و مقابله مردم کرستان عراق پس

« ۸ مارس امسال، پل به جنبش وسیع انسانیت و برابری طلبی »

زنگ نظری، سیاسی، پرایتیکی، اجتماعی و حزبی، انسانیت و انسان، جنبش بارگردان اختیار به آزادی و برابری را به پرچم جنبش وسیع اجتماعی تبدیل کرده است. ۸ مارس امسال جلوه بارزی از این جنبش است. کمونیسم کارگری منصور حکمت، حزب کمونیست کارگری پرچمدار این روند و تضمین کننده تحقق آن است. این را ۸ مارس ۲۰۰۳ از ما میطلبند.

زنده باد ۸ مارس
زنده باد کمونیسم کارگری
دروド برو سازندگان ۸ مارس
امسال در ایران

* * *

نسل جوان به اسلام و نظم کهن، در قد علم کردن رادیکالیسم، در برای سرنگونی جمهوری اسلامی جاری است. این پیام را در ۸ مارس امسال در ایران، در تحریر

رپرتاژی از مراسم باشکوه ۸ مارس

سنندج:
مراسم و
سخنرانی

- حق اختیار طلاق برای زنان بدون قید و شرط
- حق انتخاب و پوشش و لباس و خواستار برخورد قانونی هر نوع آزار و اذیت علیه زنان و دختران
- قانون کار یکسان و بینمه اجتماعی بدون هیچ نوع تبعیض برای زنان و مردان

- جداسازی زنان و مردان در مجتمع و معابر و سایل نقلیه عمومی و آموزشی را محکوم میکنیم.

مراسم‌های شهر سنندج به گزارش پویا مدیر و نادر رضائی، برجسته و بیاد ماندنی بودند. فضای اجتماعات زیر سیطره و برق درخشنده این شعار قرار گرفته بود که: "حقوق زنان جهانشمول است". علیرغم تلاش ماموران رژیم و عناصر ناسیونالیست، آنچه که بر فضای مراسم حاکم بود، نشانی از ملیت گرایی و خاک پرستی و ناسیونالیسم را بر خود نداشت. همه جا به قول پویا مدیر، از تهران تا برلین و سنندج، روحیه مبارزه علیه تبعیض و نابرابری قلبها را تسخیر کرده بود و همه جا برابری طلبی و آزادیخواهی و هویت جهانشمول انسان حاضر در صحنه بود.

در کشورهای اروپائی نیز از جمله استکهم در سوئد، لندن در انگلستان، تورنتو در کانادا و کلن در آلمان مراسم و راهپیماییها و مارش‌های با شکوهی به مناسب ۸ مارس برپاشدند. در این مراسم و جشنها، قادر و مقنعه بعنوان سمبول سلطه حکومت اسلامی و اهانت به حرمت زن. سوزانده شد و کادرهای حزب کمونیست کارگری سخنرانی کردند و در برابر تهدیدات جنگی آمریکا علیه مردم عراق، به مردم فراخوان دادند تا جنبش ضد جنگ و ضد میلتاریسم آمریکا را هر چه وسیعتر و رادیکالتر بار دیگر به مصاف ژاندارم بازیهای بوش به خیابانها بیاورند.

تهران:
تجمع در
پارک لاله

کلن، آلمان:
راهپیمائی و
تظاهرات

استکهلم:
آتش زدن
چادر

لندن:
راهپیمائی

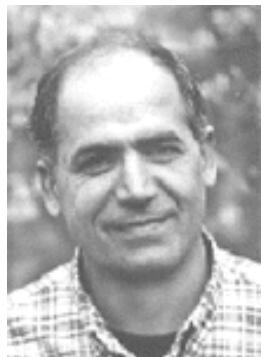
مراسم امسال روز جهانی زن، در اکثر شهرهای بزرگ ایران با سیما و شعارهای رادیکال و برابری طلبانه پیش رفت. در سنندج، تهران، اصفهان، تبریز و کرمانشاه، مهاباد و سقز و بوکان و کرج و بانه و کامیاران مردم از چند روز قبل با پخش تراکت و شعارنویسی به استقبال این روز رفتند. در اکثر این شهرها اطلاعیه ها و فراخوان حزب کمونیست کارگری و کارت تبریک و پویه ۸ مارس بازنویسی و تجدید چاپ شدند و در میان مردم توزیع شدند. شعارهای نه روسری، نه تو سری و نه به آپارتايد جنسی و نه به حکومت اسلامی در میان جمعهای مختلف زنان و مردان سرداده شدند. در بسیاری موارد از جمله سنندج و تهران مراسم‌های از جمله در پارک لاله تهران و گرد همایانی نظیر تجمع در بشگاه فرهنگیان و مجتمع فرهنگی سنندج برپا کردند. در تهران شرکت کنندگان در تجمع پارک لاله علیرغم تهدیدات و حضور نیروی انتظامی و اواباشان معروف به لباس شخصی ها، سخنرانیها ایراد شد و علیه تبعیض و نابرابری های تحمیل شده به زنان بحث شد. در سطح شهر مردم با پخش شیرینی این روز را به همدیگر تبریک میکفتند. در سنندج، شرکت کنندگان در گرد همایانی علاوه بر شرکت در مراسم سخنرانی، در تجمعات خویش قطعنامه صادر کردند. از جمله بندهای قطعنامه یکی از این اجتماعات میتوان به این موارد اشاره کرد:

- خواهان برابری، بی قید و شرط در حقوق مدنی و فردی هستیم
- برابری کامل حقوق زن و مرد در خانواده

مرگ بر جمهوری اسلامی! **زنده باد جمهوری سوسیالیستی!**

به: سازماندهندگان هشت مارس

دانشجویان اثبات میکنند. اینرا مردم شهر سرخ ستننج نشان میدهدند، اینرا تحرک هشت مارس میگوید. بگذار اینرا همه، از رژیم اسلامی تا اپوزیسیون بورژواشی رژیم، بدانند که انقلاب بعدی در ایران انقلابی برای آزادی و برابری است، انقلابی برای رفع تعییض و رهایی کامل زنان از مناسبات حقارت بار کنونی است، انقلابی علیه سلطه مذهب و قوانین مذهبی است. هشت مارس امسال در شهراهی ایران و اروپا، از ستننج و کرمانشاه و تهران، تا بریل و استکلهلم گوشی ای از نمایش قدرت این تیرو بود. نیروی که در صفت اول مبارزه برای آزادی و برابری و سرنگونی حکومت اسلامی قد علم کرده است.

**زنده با آزادی، برابری
حکومت کارگری
زنده با هشت مارس روز
جهانی ذن
دروع بر سازماندهندگان
هشت مارس**

اصغر کریمی
۹ مارس ۲۰۰۳

کیته کردستان
دیر کیته:
رحمان حسین زاده
Email:
r_hoseinzadeh@yahoo.com

تلفن: ۰۰۴۶۷۳۹۸۵۸۳۷
مسئول دیرخانه:
محمد آستنگار
تلفن: ۰۰۴۹۱۷۸۵۱۹۹۶-۵

Email:
asangaran@aol.com

در گرامیداشت قربانیان حلبجه و گردان شوان

صالح سرداری
sardari@web.de

تلویزیوها تبدیل شده است. در ایران صدھزار انسان را در شکنجه کاھها و سیاهچال ها را برای حفظ حکومت سیاه خود به جوخه های اعدام سپردند. همه این انسان کشی و

اکنون در آستانه شانزدهمین جنایات در خدمت تامین منفعت دولت های سرمایه داری و دیکتاتورها و صاحبان قدرت بوده است. فاجعه شهر حلبجه که ۵۰۰ نفر با بمب شیمیایی جان باختند یکی از این موارد است. جنایت حلبجه ۱۵ سال قبل در زاندارم دنیا می خواهد فجایع دیگری مانند حلبجه خلق کند. این بار ممکن است بجای مردم حلبجه در گوشه دیگری در بصره و بغداد و کرکوک و... توسط ۸۰۰ موشك کروزی که قرار است بیش از ۵ هزار انسان بیدفاع جان خود را از دست دادند.

دولت آمریکا و متحدینش که امروز ریاکارانه مدعی مبارزه با دیکتاتوری صدام حسین شده اند، همان سال ها با تجهیز رژیم فاشیست

بعد عراق به انواع سلاح های کشتار جمعی، دست این رژیم را برای کشتار مردم و بماران شیمیایی بشیریت متمدن با این جنگ ویرانگر نیست. اگر این جنگ حلبجه باز گذاشتند. رژیم بعث با درگیرد، دنیا را قدم ها به عقب خواهد برد. غول عظیم هولنکاکی مرتکب شد. جنایت حلبجه که از طرف رژیم عراق انجام گرفت، یکی دیگر از اثرات جنگ اجتماعی ایران و عراق بود. جمهوری اسلامی ایران این جنایت حلبجه مستقیماً در جریان این جنایت حلبجه نقش داشت. احزاب ناسیونالیست آزادیخواه و صلح طلب با کرد که امروز برای قربانیان حلبجه اشک تمساح می ریزند، خود در پیشقاولی کردن نیروهای سرکوبیگر امریکا و انگلیس را افسار بیاند. سوالی است که هنوز باید با قدرت بیشتری در میدان باشد. آیا مردم

حضور خود در ۱۶ مارس و خواهد توانست قلدری این روز جهانی زن را در اذهان مردم بسیاری جا انداختید، در برابر چشمان پاسداران حکومت زن سیزی اسلامی قد علم کردید و توحش این رژیم را بسخره گرفتید، کلارازتکین را بزرگ داشتید، مراسم‌های کوچک و بزرگ بپردازید و از برابری کامل زن و مرد سخن گفتید. نفرت خود را از آپارتايد و حجاب به گوش همگان رساندید، هزاران اطلاعیه حزب کمونیست کارگری ویژه هشت مارس را بدست مردم رساندید، پلاکارد در مراکز شهرها نصب کردید و عزمتان را برابر دافتادن با ریشه های این نابرابری اعلام داشتید.

متاسفانه در جریان بماران حلبجه غیر از ساکنین آن، یک گردن از انسان های کمونیست و مبارز راه گرامیداشت حلبجه توسط مردم دنیا در شانزدهمین سالگرد رهایی انسان، در منطقه در کنار سد دریندیخان گیر افتاده و محاصره شده بودند. بعد از نبردهایی با مبارزه برای جلوگیری از جنگ سرکوبیگران جمهوری اسلامی، اکثر آنها جان باختند. ۱۱ نفر از آنها اسیر شدند که بعداً توسط رژیم آدم کش جمهوری اسلامی اعدام شدند و از گردن فقط ۲ نفر، رفقا جلال بروخوار (اکاکی فرج) و نسرین رمضانعلی جان سالم بدر بردند.

برای کسانی که بخواهند یاد این عزیزان را گرامی بدارند، هیچ راهی جز دفاع از آرمانهای انسانی و کمونیستی و برابری طبلانه آنها شتار این مردم دیگر به جز ثابتی از اخبار روز رادیو و

شنبه ۱۱ مارس ۲۰۰۳ ***

دوره تازه ای در حیات سیاسی ایران شروع شده است. اینرا اعتراضات کارگران، معلمان و

سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است

تاریخ زندگی انسانها پر از فجایع و اتفاقات ناگواری بوده است که حاکمان و زورمندان در مقاطع مختلف بر آنها تحمیل کرده اند. خیلی از این فجایع در هیچ کجا تاریخ ثبت نشده و کسی نمی داند بطور واقعی در دوره های مختلف حیات بشری چه بر سر مردم آورده اند. هر روزی در گوشه ای از دنیا برای حفظ قدرت و سلطه خود، انسان ها را به جان هم انداخته اند. دورانی جنگ های مذهبی راه انداخته، و انسان ها را به "کافر" و "مسلمان" و مسیحی تقسیم کرده و آنها را قتل عام نموده اند، زمانی بخارط دسترسی به بازارهای دنیا، جنگ های جهانی راه انداخته و میلیونها انسان را به کشتن داد اند. دوره ای هم، هیتلری پیدا شده و انسان ها را بر مبنای نژادهای مختلف در کوره آتش سوزی انداخته و جهان را به کام آتش کشانده است. در جریان این حرص و طمع قدرانه و سودجویانه، بر روی مردم ناکاراکی و هیروشیما بمث اتم انداخته و هر آنچه را که در این دو شهر نشانی از حیات داشت، به خاکستر تبدیل کرده اند. در رواندا با دمیدن در شیپور اختلافات قبیله ای نیم میلیون انسان را کشته اند. در فلسطین انسان ها را به جرم فلسطینی بودن در صبرا و شتیلا قتل عام کردن و میلیون ها از آنها را از محل زندگی شان بیرون انداختند، صنههای کشتار این مردم دیگر به جز ثابتی از اخبار روز رادیو و